

भातुः

“विप्रविहङ्गुयावलगाञ्छिन्नभाङ्गाः परासवः ।
सरोहास्तुरगाः धेतुर्मथिताः पार्थमार्ग्ये ॥”
नटभाङ्गस्य दृष्टादिविधिर्यथा,—
“अराजदेविकं नटं भाङ्गं द्वापस्तु वाङ्कः ।
प्रस्थानविन्नक्षत्रेव प्रदाप्यो द्विगुणं भृतिम् ॥
भाङ्गं असनमागच्छेत् यदि वाङ्ककदोषतः ।
दाप्यो यत् तत्र नश्येत् देवराजकृतादृते ॥”

इति मिताचारायां नारदः ॥

नदीकूलद्वयमध्यम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६२ ॥
(भङ्गते इति । भङ्गि + अच् । भङ्गस्तस्य भावः
इत्यच् ।) भङ्गवृत्तिः । इत्यञ्जयपालः ॥ भौङ्गामि
इति भाषा ॥

भाङ्गः, पुं, गङ्गभाङ्गवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
भाङ्गपुटः, पुं, (भाङ्गे पुटा यस्य ।) नापितः ।
इति जटाधरः ॥

भाङ्गयुवः, पुं, सर्पविशेषः । तत्पर्यायः । कौकुटि-
कान्तलः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भाङ्गागारः, पुं, (भाङ्गानां पात्रादीनामागारः ।)
गृहविशेषः । भौङ्गार इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । मन्थरः २ । इति शब्दमाला ॥
(यथा, महाभारते । १२ । ६६ । ५४ ।

“भाङ्गागारायुधामारान् धोघामारान् च सर्वशः ।
अश्यागारान् गजागारान् बलाधिकारिणानि च ॥”
भाङ्गारो, [न] पुं, (भाङ्गारोऽधिकारिलिना-
ख्यस्येति । भाङ्गार + रनिः ।) भाङ्गाराध्यः ।
भौङ्गारो इति भाषा । यथा, अवधारप्रदीपे ।

“क्षुधितस्तुषितः कामी विद्यार्थी क्षधिकारकः ।
भाङ्गारो च प्रवासी च सन्न सुप्रान् प्रबोधयेत् ॥
भाङ्गिः, पुं, (भङ्गि + इन् । एयोदरादित्वात्
साधुः ।) नापितस्य चुराद्याधारः । भौङ्गि
इति भाषा । इति भाङ्गिवाङ्गशब्दार्थानात् ॥

भाङ्गिलः, पुं, (भाङ्गिरस्यस्येति । भाङ्गि +
लच् ।) नापितः । इति शब्दमाला ॥

भाङ्गिवाङ्गः, पुं, (भाङ्गिं चुराद्याधारं वहतीति ।
वह् + अच् ।) नापितः । इति शब्दमाला ॥

भाङ्गीरः, पुं, (भङ्ग + ईरच् । एयोदरादित्वात्
साधुः ।) वटवृक्षः । इति जटाधरः ॥ ब्रज-
मङ्गलान्तरे घोडुश्वटवनमध्ये द्वितीयवटवनम् ।
यथा,—

“सङ्केतवटमादौ तु भाङ्गीराखं वटं द्वयम् ॥”

इति नारायणभट्टकृतब्रजभक्तिविलासः ॥

भातं, स्त्री, (भा दीप्तौ + क्तः ।) प्रभातम् । इति
शब्दमाला ॥ (भा + भावे क्तः ।) दीप्तिः ॥
तद्वति, त्रि ॥

भातिः, स्त्री, (भा + क्तिन् ।) शोभा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा, श्रीमद्भागवते । ८ । १० । १२ ।

“यत्तद्वपुर्भातिविभूषणाद्युधे-

रयत्तच्छिद्यत्तमधारयद्द्विः ।

वभूव तेनैव स वामनो वटः

संपश्यतोर्द्विद्यगतियथा नटः ॥”

भातुः, पुं, (भातीति । भा + “कमिमनिजनिगा-
भायाद्विभ्यच् ।” उब्बा० १ । ७३ । इति तुः ।)

भाद्रः

सूर्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ दीप्तः । इति
संचिप्रचारोणादृष्टिः ॥

भाद्रः, पुं, (भाद्रो पौर्णमास्यस्मिन्निति । भाद्रो +
“साक्षिन् पौर्णमासीति ।” ४ । २ । २१ ।
इत्यच् ।) भाद्रपदनचक्रयुक्ता पौर्णमासी यस्मिन्
मासे सः । वैशाखादिद्वादशमासान्तर्गतपञ्चम-
मासः । तत्पर्यायः । नभस्यः २ प्रौष्ठपदः ३ भाद्र-
पदः ४ । इत्यमरः । १ । ४ । ७७ । स च द्विविधः ।
सिंहस्यारविकालः सौरः । १ । सिंहस्यारव्या-
रव्ययुक्तप्रतिपदादिदशान्तो मुख्यचान्द्रः । कृष्ण-
प्रतिपदादिपौर्णमास्यन्तो गौणचान्द्रः । २ । इति
मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥ तत्र जातफलम् ।

“नभस्यमासे खलु जन्म यस्य

घोरो मनोश्च वराङ्गनागम् ।

रिपुप्रमापी कुटिलोऽतिमर्मा

प्रपन्नभर्ता स भवेत् सहासः ॥”

इति कौस्तुभप्रदीपः ॥ * ॥

तत्र गोः प्रसवे नारदः ।

“भानौ सिंहगते चैव यस्य गौः सस्यस्यते ।

मरुतं तस्य निर्दिष्टं वड्भिर्मासेन संशयः ॥

तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि येन सम्पद्यते शुभम् ।

प्रकृतां तत्कृत्वादेव तां गां विप्राय दापयेत् ॥

ततो होमं प्रकुर्वीत घृताक्ते राजसर्षपैः ।

आहुतीनां घृताक्तानामभयत्, जुहुयात्ततः ॥”

याद्वृत्तिभिर्चायं होमः ।

“सोपवासः प्रयत्नेन दद्याद्भिप्राय दक्षिणाम् ॥”

इति ॥

तथा ।

“सिंहराशौ गते सूर्ये गोः प्रकृतिर्यदा भवेत् ।

गौषु च महिषी कृते दिवेषान्तरौ तथा ।

तदानिष्टं भवेत् किञ्चित् तच्छान्ते शान्तिकं

चरेत् ॥

अस्य वामेतिच्छक्तेन तद्विष्णोरिति मन्त्रतः ।

जुहुयाच्च तिलान्येन शतमष्टोत्तराधिकम् ॥

द्व्युज्जयविधानेन जुहुयाच्च तथायुतम् ।

शौचक्तेन ततः स्नायात् शान्तिच्छक्तेन वा पुनः ॥

मध्यारात्रौ निश्राप्ये वा यद् गौः क्रन्दते तदा ।

यामे वास्य गृहे वापि शान्तिकं पूज्यवहिषेत् ॥”

संक्रमणोत्तरघोडुश्वटवटवनायकालाभ्यन्तरे

गोः प्रसवे विप्रसम्पदानकगोप्रदानपूर्वकशान्तिः

कार्या इति विशेषः । तदतिरिक्तसिंहस्यारवौ

गोः प्रसवे शान्तिमात्रं कर्तव्यं न गोः प्रदानम् ।

निर्णयविशुद्धताद्भुतसागरयन्त्रीयवचनजात-

मीमांसानुसारादिति ॥ * ॥ अथ भाद्रकृत्यम् ।

तत्र जन्माष्टमीव्रतप्रमाणान्तिथितत्वेऽनुसन्धेयम् ।

श्रावणपौर्णमास्यन्तरितभाद्रकृत्याष्टम्यां रात्रि-

मध्ये सुहृत्पाष्टमीरोहिणीयोगरूपजन्मतीक्ष्णामे

तत्रैवोपवासः । उभयदिने चेतदा परदिने ।

जयन्तलामे तु रोहिणीयुक्ताष्टम्यां उभयदिने

रोहिणीयुक्ताष्टमीलामे परदिने । रोहिण्यलामे

तु निश्राप्यसन्निव्यामष्टम्याम् । उभयदिने

निश्राप्यसन्निव्यामष्टम्याम् वा परदिने इति ।

भाद्रः

497

तत्र प्रयोगः पूर्वदिने संयमं विधाय तद्दिने
कृतप्रातःस्नानादिराचान्तः । ॐ सूर्यः सोम
इति पठित्वा ॐ तद्विष्णोः परमं पदमित्यादि-
मन्त्रेण नारायणं संस्तुत्व ॐ तत् सत् इत्युच्चार्य
उद्दहसुखो दर्भहस्तस्नानपात्रे कुश्रतिलजला-
न्यादाय ॐ अथ भाद्रे भावि कृष्णे पक्षे अष्टम्यां
तिथौ अमुकगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मा विष्णु-
लोकप्राप्तिकामः श्रीविष्णुप्रीतिकामो वा श्रीकृष्ण-
जन्माष्टमीव्रतमहं करिष्ये इति संकल्पयेत् ।
यद्युपवासदिने प्रातः सप्तमी तदाष्टम्यां तिथौ
इत्यत्र सप्तम्यां तिथावारभ्य इति वक्तव्यम् ।
ततः शामगस्तु ॐ देवो वो द्रविणोदा पूर्णां
विवष्टासिचं उवाशिचङ्गसुपवा प्रकृष्टमादिदेवो
देव ओहते । इति पठेत् । ॐ धर्माय धर्म-
श्वराय धर्मपतये धर्मसम्भवाय गोविन्दाय
नमो नमः । इत्युच्चार्य

“ॐ वासुदेवं समुद्दिश्य सर्वपापप्रशान्तये ।

उपवासं करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्यहम् ॥

अथ कृष्णाष्टमीं देवीं नभश्चन्द्रसरोहिणीम् ।

अर्चयित्वापवासेन भोक्तुं हृदयमपरोहति ॥

एतस्यो मोक्षकामोऽस्मि यज्ञोविन्द त्रियोनिजम् ।

तन्मे सुचतु मां चाहि पतितं शोकसागरे ॥

अजन्ममरुतं यावदुद्यम्या दुष्कृतं कृतम् ।

तत् प्रस्थाशय गोविन्द ! प्रसीद पुरुषोत्तम ! ॥”

इति पठेत् ।

तत आङ्गिकं समाध्याहृरान्ते तत्तत्प्रतिमासु
पटादिषु वा आवाहनविसर्जनसहितं प्रातः-
यामे घटादिस्वच्छे वा आवाहनविसर्जन-

रहितं पूजयेत् । ततो ध्यानम् ।
“माहापि वालकं सुमं पर्यङ्के स्नानपाथिनम् ।

श्रीवत्सवच्चः पूजार्ङ्गं नीलीतुपलदलच्छविम् ॥”

इति ध्यात्वा श्रीकृष्ण स्नागतं इति पठेत् ।

इदमासनं ॐ कृष्णाय नमः । इत्यासनं इत्वा

एतत् पाद्यम् ॐ श्रीकृष्णाय नमः ॐ यज्ञाय

यज्ञेश्वराय यज्ञपतये यज्ञसम्भवाय गोविन्दाय

नमो नमः । इत्युच्चार्य इदमर्घ्यम् ॐ श्रीकृष्णाय

नमः । इदमाचमनीयम् ॐ श्रीकृष्णाय नमः ।

इदमाचमनीयम् ॐ श्रीकृष्णाय नमः । ततो

दक्षिमघृताक्तं मधुपर्कमानीय एष मधुपर्कः

ॐ श्रीकृष्णाय नमः । इदमाचमनीयम् ॐ

श्रीकृष्णाय नमः । लौकिकशुद्धाधिकप्रतय-

तोक्तपरिमिताभूतं जलमानीय ॐ योगाय

योगेश्वराय योगपतये योगसम्भवाय गोविन्दाय

नमो नमः । इदं स्नानीयजलम् ॐ श्रीकृष्णाय

नमः । इदं वस्त्रं इदमाभरणम् एष गन्धः इदं

पुष्पम् एष धूपः एष दीपः इदं नैवेद्यम् ॐ

विश्वाय विश्वेश्वराय विश्वपतये विश्वसम्भवाय

गोविन्दाय नमो नमः । इत्यनेन नैवेद्यं दद्यात्

स्नापयेच्च । ततो नमो देये अये नमः ।

इति मन्त्रेण अयं पूजयेत् । ततः स्वयंशोक्त-

विधनाभिं संस्थाप्य घृततिलाभ्याम् । ॐ

धर्माय धर्मेश्वराय धर्मपतये धर्मसम्भवाय